

Diplomová práce: **Režisér a text (komparace režijních přístupů k textu na případu tří inscenací)**
Diplomant: **BcA. Jan Holec**
Vedoucí práce: **Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.**

Nad diplomovou prací Jana Holce jsem trochu v rozpacích. Zabývá se vztahem režiséra a textu na příkladu tří praktických zkušeností z různých období diplomantovy praxe. Práce je ale vlastně spíše konstatováním a výčtem poznatků z praxe, ke kterým Holec došel, avšak není zde zcela dostatečně využita příležitost svou praxi zkoumat, položit si problémové otázky a snažit se na ně odpovědět, na něco skutečně přijít.

Hlavní – spíše obecnou – kvalitou práce je tedy záznam diplomantovy osobní praxe, čtenář je zde jakýmsi svědkem popisu výsledků úvah jednotlivých částí procesu tvorby inscenace, není mu však dopřáno být svědkem procesu diplomantova přemýšlení. Jak již bylo řečeno, Holec spíše konstatuje, než že by prací něco skutečně řešil. Pokud bych měl možnost tuto práci konzultovat dříve a více, upozornil bych diplomanta na tyto rezervy a podrobněji bych se tímto nedostatkem zabýval. To mi bohužel nebylo umožněno. Proto jsem dlouho přemýšlel, zda tuto práci vůbec mohu doporučit k obhajobě. Nakonec jsem se rozhodl, že tak učiním s ohledem na její jiné kvality a fakt, že Holec má poslední příležitost vykonat závěrečnou zkoušku.

Práce tedy vznikala samostatně a jako její vedoucí jsem měl pouze jednu příležitost ji korigovat a směřovat – a to v její závěrečné fázi, po jejím dokončení. V rámci této konzultace jsem diplomantovi zveřejnil své výhrady a poznámky, na které reagoval tím, že v krátkém časovém termínu vypracoval druhou verzi práce, ve které na připomínky částečně reagoval.

První oddíl práce se nazývá teoretická východiska a Holec v ní vymezuje a definuje pojmy jako drama, divadelní scénář, adaptace, dramaturgie, interpretace, intertextualita či režijní fabulace, ke kterým se v dalších částech své diplomové práce vztahuje. Holec dále pokračuje analýzou tří inscenací, které si pro své uvažování zvolil. Jde o Františákovu Nevěstu (realizovanou ve společnosti Masopust), McDowallovu Pomonu (absolventská inscenace v DISKu) a Dostojevského Uražené a ponižené (která byla uvedena v produkci Holcova generačního divadelního spolku Spektákl). Analýza se dotýká motivace režiséra při výběru textu, přípravy režijně dramaturgické koncepce, prostorového řešení. Ve třetím oddíle diplomové práce se Holec pokouší o komparaci, aby v závěru došel k faktorům či kritériím, která ovlivňují a podmiňují jeho práci jako režiséra. To podle něj jsou: osobní vztah k textu, zaujatost tématem a jeho aktuálnost, forma předlohy, herecké obsazení a obsazení inscenačního týmu, literární kvality, jazyk a provozní a produkční omezení. Analýza a komparace slouží

diplomantovi k závěrečnému subjektivnímu pojmenování svých stávajících profesních kvalit a rezerv.

V závěru své práce diplomant rovněž uvádí, že praxe ho učí uvážlivějšímu rozvrhnutí práce a tím pádem lepší a kvalitnější přípravě na jednotlivé fáze inscenačního procesu. Kéž by stejně tak uvažoval a činil v případě své diplomové práce. Jistě bych ji pak nemusel hodnotit jako průměrnou. V případě Jana Holce lze tvrdit, že potenciál tématu, teoretický i praktický materiál, který měl k dispozici, mohl dát vzniknout kvalitnější a hlubší diplomové práci. Holec je totiž inteligentní a talentovaný režisér, jeho dosavadní studijní výsledky, profesionální praxe (ale i čas, který na napsání práce měl) slibovali vyšší kvalitu, než kterou předložená práce vykazuje. Přes tyto výtky práci doporučuji k obhajobě (zatím bez klasifikace).

V Praze dne 13. 9. 2019

Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.